

VÄGGEN TILL EVIGT LIV

©1995 UNITED CHURCH OF GOD, AN INTERNATIONAL ASSOCIATION

ALLA RÄTTIGHETER FÖRBEHÅLLNA. ALLA BIBELCITAT I DENNA BOK ÄR TAGNA
FRÅN BIBEL 2000, BIBELKOMMISSIONENS ÖVERSÄTTNING 1999
(©BIBELKOMMISSIONEN, SVENSKA BIBELSÄLLSKAPET OCH VERBUM FÖRLAG).

Inledning

"... Den väg är bred som leder till fördärvet... och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den" (Matt 7:13-14)

Tror du att det finns många vägar till frälsning? Trots att de flesta kyrkor har ceremonier för att ta upp nya troende i sin grupp, skiljer sig deras utövanden markant. Det verkar som om varje grupp går sin egen väg. Till och med dopritualerna är olika. Några väter den troendes huvud med vatten andra nedsänker hela människans i en flod eller sjö. Några döper barn, medan andra inte gör det. Vissa tror inte att det är nödvändigt att döpa över huvud taget. De flesta hävdar att de handlar enligt bibeln, trots det skiljer de sig mycket i sina utövanden. Finns det en biblisk grund för så stora olikheter i tro och traditioner? Spelar det egentligen någon roll för dig eller Gud?

När du funderar på att skapa en relation med Gud, vilka tankar kommer då till dig? Ser du framför dig hur du är med på ett väckelsemöte eller hur du följer en TV evangelist? Eller vad sägs om ett bönenöte eller kyrkligt sponsrad bingo? Kanske har din enda kontakt med religion varit svårköpt dörr till dörr evangelisation eller gatuhörns predikanter.

Med så många och motsägande varianter är det inte konstigt att många människor ser cyniskt på all religion. För somliga är idén om ett evigt liv bara något som är för bra för att vara sant. För den allt igenom cyniske kan dopet verka vara en tom religiös term eller en konstig tradition, att påstå att det är ett nödvändigt steg för att få evigt liv skulle verka extremt. Andra vet helt enkelt inte vad de ska tro.

Vad tror du? Vet du vad bibeln säger om detta viktiga ämne?

Se vad Kristus själv har att säga: "Ingen kan komma till mig utan att Fadern som har sänt mig drar honom, och jag skall låta honom uppstå på den sista dagen" (Joh 6:44).

När någon närmar sig till Gud är det tydligt att det är en process som Gud har startat, och vi måste välja att säga ja eller nej till hans väg när den erbjuds oss. Om vi säger ja får vi gå igenom ett bestämt händelseförlopp. På pingstdagen predikade Petrus till de församlade att de skulle omvända och döpa sig för att få förlåtelse för sina synder (Apg 2:38). Sedan gav Gud dem sin heliga ande vilken han också kommer att ge till oss om vi följer samma steg, därmed blir det möjligt för oss att leva det nya liv till vilket vi är kallade.

Dopet representerar det mest betydelsefulla åtagande en människa kan ta i sitt liv. Trots att det är en enkel ceremoni uttrycker dopet stora förändringar i ens hjärta och sinne. Det symboliserar full underkastelse till Jesus Kristus som vår herre och räddare.

Det är Guds innerliga önskan att vi följer denna väg. Genom aposteln Petrus säger Gud till oss att han "är sen att uppfylla sitt löfte. Han dröjer för er skull eftersom han inte vill att någon ska gå förhordad utan att alla ska få tid att omvända sig" (2 Pet 3:9). Vi får bli hans barn om vi säger ja till hans erbjudande. Vi läser i Johannesevangeliet 1:12, "Men åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn..."

Dopet, som det beskrivs i din bibel, är mycket mer än bara ett sätt att gå med i en kyrka eller en religiös ceremoni för spädbarn. Det representerar ett moget beslut, endast taget efter noggrant övervägande. Jesus Kristus uppmånade alla som skulle följa honom att "räkna ut vad det kostar" innan de bestämde sig (Luk 14:27-33). Dopet är en handling som symboliserar betydelsen av det ställningstagandet— och det är det största steget på den smala väg som leder dig till evigt liv.

Omvändelse: Ditt Första Steg

"Vid den tiden uppträdde Johannes döparen i Judeéns öken och förkunnade: 'Omvänd er. Himmlandet är nära' " (Matt 3:1-2).

Efter att Gud har kallat oss är omvändelsen startpunkten i vår relation med honom. Utan omvändelse är vi avskilda från Gud: "Herrens arm är inte för svag för att rädda, hans öra inte för dövt för att höra. Det är era synder som skiljer er från er Gud, era brott från honom att vända sig bort och inte höra" (Jes 59:1-2).

Gud vill att alla ska omvända sig och bli hans barn (2 Pet 3:9; Joh 1:12) För att detta ska hända börjar Gud i sin stora nåd att leda oss mot omvändelse (Rom 2:4). Läs om hur Gud använde Petrus för att undervisa dem som han kallade. I Petrus första nedskrivna predikan på Pingsdagen, sa han, "Hela Israels folk skall alltså vara fast förvisst om att Gud har gjort honom till Herre och till Messias, denne Jesus som ni har korstäst." Orden träffade dem i hjärtat, och de frågade Petrus och de andra apostlarna: 'Bröder vad skall vi göra?' Petrus svarade: 'Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att ni får förlåtelse för era synder. Då får ni den heliga anden som gåva'" (Apg 2:36-38).

Vad innebär nu detta "att omvända sig"? Här följer några definitioner av omvändelse: att med ånger vända sig bort från ett tidigare levnadssätt; en förändring av ens sinne till det bättre; ånger eller förtrosselse; sorg över synden med självfördömelse; avsky för tidigare synder; totalt bortvändande från synden.

Bibeln beskriver omvändelsen som en djup förståelse av våra synder som resulterar i ånger vilket leder oss till en förändring av våra tankar och handlingar. "En sorg efter Guds vilja leder till en

omvändelse som ger frälsning och som ingen behöver ångra, medan världens sätt att söjla leder till död" (2 Kor 7:10). Sorg efter Guds vilja låter oss se hur totalt korrupta vi är som människor och får oss att lägga vårt hopp hos Gud. Det leder till ett totalt livsförvandlande åtagande. Världslig ånger, som kontrast, är ljum och ytlig och den ger ingen verklig och bestående förändring.

Omvändelsens kärna är förändring. Det är ett bortvändande från vårt tidigare levnadssätt, för att nu tjäna Gud. I Petrus predikan, som citerades på föregående sida beskriver han omvändelsen som ett personligt uttryck för ett djupt och innerligt överlämnande till Gud, resultatet av ett godtagande och erkännande av vad Jesus, vår personlige frälsare, gjorde för att försona oss med Gud Fadern (Rom 5:8-10; 2 Kor 5:18-20). Omvändelsen förenar oss med Gud Fadern och Jesus Kristus i en mycket speciell relation.

Omvändelsens mirakel

Träditigt i vår relation med Gud måste vi förstå att omvändelsen är ett mirakel. Genom bibeln ser vi att chansen till omvändelse är en gåva från Gud, endast möjlig då Gud drar oss till honom. Jesus sa, "Ingen kan komma till mig utan att Fadern som har sänt mig drar honom..." (Joh 6:44).

Om man agerar ensam är det omöjligt att helt överlämna sig till Gud. Mänskligt kan vi inte förstå djupet av den förändring som Gud önskar i våra hjärtan och sinnen. Vi behöver hjälp, till och med för att förstå vad synd är. Det är anledningen till att Gud måste tillåta oss omvändelse (Apg 11:18) Ytterligare behöver vi viljan, önskan och valet att omvända oss. Denna vilja till omvändelse kommer också från Gud. "Ty det är Gud som verkar i er så att ni både i vilja och gärning förverkligar hans syfte" (Fil 2:13). Trots att Gud önskar att alla ska omvända sig, tvingar han ingen till omvändelse (1 Tim 2:4). Hans godhet leder oss till omvändelse (Rom 2:4), men han gör inte valet åt oss. Beslutet är fortfarande vårt. De som väljer att helhjärtat omvända sig mår snart att Gud är verksam i deras liv, han verkar i dem för att skapa en innerlig önskan att göra de förändringar, vad än de må vara, som är nödvändiga för att behaga honom. De vill lära sig vad Guds vilja är och vad han förväntar sig av dem. De studerar Guds inspirerade ord, bibeln, för att bättre förstå Guds vilja. De vill

underkasta sig Gud och leva efter hans instruktioner.

Uppriktiga studier av Guds ord tillsammans med en stark önskan om att underkasta sig hans vilja, låter oss snart se i oss själva, de egoistiska begär som dominerar beteendet och tankegången hos de flesta människor. Vi börjar känna igen den genomträngande influens som "köttets sinnelag" (som Paulus kallade det) har på vårt tanke sätt och beteende (Rom 8:7). Innan vi kan omvända oss måste Gud visa oss synden (Joh 16:8), och hjälpa oss att se hur långt bort från Guds väg vi är. Vi måste erkänna att synden bor i oss och förstå vår djupt rotade fiendlighet mot Gud.

Att känna igen synden i oss själva är ett enormt steg. Första steget mot att förändra en dålig vana eller att undvika en orätt handling är att erkänna problemet och medge att det existerar. Vi måste vara villiga att medge våra fel och erkänna vår skuld. "Om vi bekänner våra synder är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet. Om vi säger att vi inte har syndat gör vi honom till lögnare, och hans ord finns inte i oss" (1 Joh 1:9-10).

Vad är synd?

I dagens värld är inte synd ett populärt ämne. I vårt samhälle söker vi efter sätt att frikänna oss själva från ansvar för våra handlingar. Vi hör experter säga, "Han var utnyttjad som barn, därför kan vi inte hålla honom ansvarig för det som han gjorde". Medan andra resonerar så här, "Om alla gör något gott, kan det inte vara så illa ställt med världen".

Genom bibeln går Gud rakt in i kärnan av ämnet, han förklarar tydligt för oss vad synd är: "Den som syndar bryter också mot lagen, ty synd är laglöshet" (1 Joh 3:4). På vilken lag syftade Johannes? Han förklarar det i den andra versen av denna epistel. "Att vi har lärt känna honom förstår vi av att vi håller hans bud. Den som säger: 'Jag känner honom' men inte håller hans bud är en lögnare, och sanningen finns inte i honom" (1 Joh 2:3-4). "Ty detta är kärleken till Gud: att vi håller hans bud. Hans bud är inte tunga" (1 Joh 5:3). Att inte hålla Guds bud och lagar definieras som synd. Varför ska vi oroa oss om överträdelse mot Guds lag? Därför att vårt eviga liv står på spel! Paulus varnade oss "Syndens lön är döden" (Rom 6:23). När vi

tänker på synd tänker vi på kanske på mord, stöld och äktenskapsbrott. Men Kristus förklarade att vi kan synda med blotta tanken och inte bara med våra handlingar. Han sa att ilska, hat och lust, våra tankar och attityder, överträder Guds bud mot äktenskapsbrott och mord precis likadant som våra fysiska handlingar (Matt 5:22, 28; 1 Joh 3:15).

Vi har alla missat målet. "Alla har syndat och gått miste om härligheten från Gud" (Rom 3:23). Paulus förklarar att det är vårt naturligt köttsliga tillstånd som skiljer oss från Gud: "Ingen finns som är rättfärdig, ingen enda, ingen som förstår, ingen som söker Gud... Ingen finns som gör det goda, ingen enda... På snabba fötter ilar de för att utgjuta blod, förödelse och elände kantar deras väg, och fridens väg känner de inte. Hos dem finns ingen fruktan för Gud" (Rom 3:10-12, 15-18).

Omvändelse är en inre förändring!

Gud är inte sträng, trots att han vet att vi är syndare. Han kräver dock att vi överlåter vår vilja till honom. Han förväntar sig att vi börjar tänka och leva enligt hans riktlinjer, så som det är uppenbart i bibeln. Han vill att vi ska göra oss av med vårt tidigare sätt att tänka och leva, och bli en "ny människa" i tanke, attityd och karaktär (Ef 4:22-24). Han säger åt oss att "förmys i ande och förstånd" (vers 23).

Dessa förmaningar uppmanar oss till ett helt liv av växt och förändring, som börjar med den omvändelse som Gud förväntar sig före dopet. Han ber oss att förändra vårt hjärta och vår riktning i livet. Paulus sa "Köttets sinnelag betyder död, men andens frid och liv" (Rom 8:6). Vi måste bli villiga att låta Guds ord förändra vårt sätt att tänka. Det är så verklig omvändelse börjar. Omvändelsen är vårt personliga val att låta Gud förändra oss inifrån och ut! Jakob skriver, "Närma er Gud, och han ska närma sig er..." (Jak 4:8).

Guds nåd är så stor att han förlåter oss, förutsatt att vi överger våra felaktiga beteenden och våra onda tankar. "Må den gudlöse överge sin väg, och den ondskefulla sina planer. Må han vända om till Herren så skall han förbarna sig över honom, vända om till vår Gud, som alltid vill förlåta. Mina planer är inte era planer och era vägar är inte mina vägar, säger Herren" (Jes 55:7-8).

Håll budorden enligt Kristi exempel

Jesus fick frågan om vad man måste göra för att få evigt liv. Han svarade: "Vill du gå in i livet, så håll budorden" (Matt 19: 16-17). Sedan räknade Jesus upp tillräckligt många av de tio budorden för att vi ska förstå vilka bud han menade: "... Du ska inte dräpa, Du ska inte begå äktenskapsbrott, Du ska inte stjåla. Du ska inte vittna falskt. Visa aktning för din far och din mor och du ska älska din nästa som dig själv" (Vers 18-19).

Idag kommer vissa människor att säga till dig att detta med att hålla budorden fullkomnades av Jesus, så vi behöver inte längre hålla dem. Låt oss se vad Jesus har att säga om den idén. "Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att uppfylla" (Matt 5: 17).

Vissa försöker förneka hans enkla och tydliga förklaring genom att tolka versen till att betyda att lagen inte var upphävd förrän Jesus kom och uppfyllde den. Då tolkar de ordet "uppfylla" som "att slutföra", "att ersätta" eller som någon annan synonym för "avskaffande". I grund och botten får de Jesus att säga, "Jag har inte kommit för att avskaffa lagen utan för att avskaffa den".

Jesus sa också att himmel och

jord ska förgå innan den minsta prick av lagen kommer att göra det (vers 18). Han sa att lagen kommer att fortsätta tills allting är fullkommat. På grund av att många bibliska profeter angående Jesus andra ankomst ännu inte har fullkomnats (de har ännu inte skett), vet vi att lagen inte har upphört att existera.

Sanningen är att Jesus talade till människor som trodde på att hålla alla de tio budorden. Han bekräftade bara att det var nödvändigt för dem som kom till honom att göra på samma sätt. I Matteusevangeliet kapitlet 5-7 förklarade Jesus hur Gud avser att buden ska hållas. Genom att ge denna förklaring, uppfyllde han en profeta om sig själv från Jesaja 42:21: "Herren är rättfärdig, därför vill han visa att hans lag är härlig och stor."

Betydelsen av att uppfylla

Ordet uppfylla, i Matteusevangeliet 5:17 betyder "fylla upp" "fullkomna" "fylla till bredden" eller "fullborda".

Jesus kom för att förhålliga, eller helt fullkomna betydelsen av Guds lag. Jesus lära att en man som ättar en kvinna redan har begått äktenskapsbrott i sitt hjärta, representerar Jesus förhålligande av alla de tio budorden. Han

"Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att uppfylla. Sannerligen, innan himlen och jorden förgår skall inte en enda bokstav, inte minsta prick i lagen förgås, inte förens allt har skett" (Matt 5: 17-18).

förklarade hela betydelsen av budorden. Han visade att han förväntar mer än bara ett lagenligt, punkt till pricka förhållningssätt; han förväntar sig även ett underkastat ödmjukt hjärta.

Jesus förklarar vidare: "Den som upphäver ett enda av buden, om så det alla minsta, och undervisar människor så, han kommer att räknas som den minste i himmelriket. Men den som handlar och undervisar efter dem skall räknas som stor i himmelriket" (Matt 5: 19).

Utän tvivel, att uppfylla betyder inte "att avskaffa".

Förändrade Paulus Jesu lära?

Ett annat vanligt missförstånd är att Paulus introducerade ett nytt evangelium, ett som tvärtemot Jesu Kristi exempel gjorde det onödigt att följa lagen. Men den nytestamentliga aposteln som personligen blivit undervisad av Jesus höll verkligen inte med om den idén.

Johannes sa: "Att vi har lärt känna honom förstår vi av att vi håller hans bud. Den som säger: 'Jag känner honom' men inte håller hans bud är en lögnare, och sanningen finns inte i honom. Men

hos den som bevarar hans ord har Guds kärlek i sanning nått sin fullhet. Då vet vi att vi är i honom. Den som säger att han förblir i honom måste själv leva som han levde" (1 Joh 2:3-6).

Paulus själv avträdde denna felaktiga idé, genom att säga, "Ha mig till föredöme liksom jag har Kristus till föredöme" (1 Kor 11:1). Långt från fördömelse av lagen, sa Paulus, "Lagen är alltså helig och budordet heligt, rättvist och gott" (Rom 7:12) och "mitt inre bejåkar jag ju Guds lag" (Rom 7:22).

Vi måste undvika att tolka in våra egna idéer i bibeln. Vår frälsare varnade oss för att lita på våra egna idéer istället för på Guds lagar. "Detta folk ätar mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig. Fåfängt dyrkar de mig, ty lärorna de lär ut är människors bud. Ni vänder er från Guds bud för att hålla fast vid människornas regler. Det är just det rätta - att upphäva Guds bud för att låta era egna regler gälla" (Mark 7:6-9).

Vi måste vara försiktiga och försäkra oss om att vi följer Kristus exempel istället för våra egna idéer.

Lär dig att tänka som Gud

Om förändringen kommer från insidan, genom våra tankar, kommer rätt handling att följa. Gudfruktiga handlingar är bara frukten av rättfärdiga övertygelser, önskingar, känslor och attityder - resultatet av våra tankar. Men hur kan vi lära oss att tänka som Gud? Hur kan vi förändra våra tankar? Gud uppenbarar sina tankar och åsikter genom sitt ord, bibeln. Den rymmer hans värderingar, normer och principer. Vi kan lära oss att tänka som Gud genom att läsa och studera bibeln.

Detta förklaras tydligt i Ordspråksboken: "Min son, om du tar emot mina ord och bevarar mina bud inom dig, så att du lyssnar till visheten och öppnar ditt hjärta för insikten, om du ropar på klokheten och kallar på insikten, om du söker henne som man söker silver, lear som efter en skatt, då skall du förstå vad gudsfruktan är och vinna kunskap om Gud" (Ord 2:1-5).

Jesus bekräftade betydelsen av Guds ord som vår ledsgare till livet. Han sa, "Det står skrivet: Människan skall inte leva bara av bröd, utan av varje ord som utgår ur Guds mun" (Matt 4:4). Den som har en verklig botfärdig attityd kommer att söka i Guds ord efter instruktioner om hur man ska leva.

Omvändelsens frukter

Omvändelse var en väsentlig del av Johannes Döparens budskap, han "begav sig till trakten kring Jordan och förkunnade överallt syndernas förlåtelse genom omvändelse och dop" (Luk 3:3). Läggs märke till att hans budskap kopplade samman dop, omvändelse och syndernas förlåtelse. Man kan inte diskutera et av dessa ämnen ordentligt utan att diskutera de andra två.

Johannes var populär bland sin tids folk. Skaror följde honom och bad om att få bli döpta. Men inte alla välkommades av Johannes. Några hade helt enkelt inget begrepp om vad omvändelse är. Johannes tillrättavisade dem: "Huggormsynigel, vem har sagt er att ni kan slippa undan den kommande vreden? Bär då sådan frukt som hör till omvändelsen..." (Luk 3:7-8). Johannes vägran att döpa alla förvånade dem. Vilka frukter var det då han begärde? Vad förväntade han sig? De frågade honom, "Vad skall vi då göra?" (Luk 3:10).

Johannes svar är en av bibelns mest genomträngande och tydliga beskrivning av sann omvändelse. Han visade att verklig omvändelse ger frukt, äkta resultat som kommer från ett förändrat sinne. Johannes gav oss inte en ordboks definition av orden omvändelse och frukt. Istället gav han exempel på hur människan behövt förändra sig för att i Guds ögon vara verkligt omvänd.

"Han svarade: Den som har två skjortor skall dela med sig åt den som ingen har, och den som har bröd skall göra på samma sätt. Även tullndrivare kom dit för att bli döpta och frågade honom: Mästare, vad skall vi göra? Han svarade: Driv inte in mer än vad som är fastställt. Och när det kom soldater och frågade honom: Och vi, vad skall vi göra? Sade han till dem: Pressa inte av någon pengar med våld eller hot, utan nöj er med er sold" (Luk 3:11-14).

Det var vanligt bland tullndrivarna att ta mer betalt än vad lagen sa, girigt lade de mellanskillnaden i egen ficka. Soldaterna förökade sin inkomst genom att utpressa, skrämna och utnyttja det folk som de var menade att skydda. På grund av att dessa allmänhetens tjänare misslyckades med att känna igen sina egna misslyckanden valde Johannes exempel som de kunde förstå, och han bad dem att visa tecken på hjärtats omvändelse. Han krävde personliga offer, villigt givna, som visade genuin omsorg för andra. Han sa åt dem att genomsöka sig själva för att utröna motiven som drev deras attityder och handlingar.

Den speciella frukt, som Johannes uppmanade dessa människor att visa, var en förändring av deras yttre beteende. Han valde emellertid exempel från deras handlingar som exemplifierar den självcenterade egoistiska natur som bor i oss alla.

Jesus förklarade att de nödvändiga förändringarna kommer från hjärtat, från våra tankar. Han sa, "Det som kommer ut ur människan, det gör henne oren. Ty inifrån, ur människornas hjärtan kommer de onda tankarna, otukt, stöld, mord..." (Mark 7:20, 21). Sedan räknade han upp exempel på hur dessa inre attityder visar sig: "Äktenskapsbrott, självishet, ondska, bedrägeri, lidrighet, avund, förtal, högnod, förblindelse. Allt detta onda kommer inifrån och gör människan oren" (verseerna 21-23).

Förändringen som Gud vill ska ske inom oss kan för en del verka

Nåd, Gärningar och Lydnad

Precis som Johannes, sa Jesus Kristus att vi måste bära frukt "Om någon är kvar i mig och jag i honom bär han rik frukt. Min fader förfrågats när ni bär rik frukt och blir mina lärjungar" (Joh 15:5, 8).

Somliga blir förvirrade eftersom Jesus helt klart förväntar sig att vi bär frukt. De tolkar detta som att vi på något sätt måste förtjäna vår frälsning (evigt liv). Att förtjäna frälsning är givetvis omöjligt. Evtigt liv är en oförtjänt gåva från Gud. Även om vi gjorde goda gärningar i hundratals år skulle vi inte kunna göra oss förtjänta av evigt liv.

Det är inte våra gärningar som fräiser oss. Bara offret av Kristi utgulna blod kan rena oss från våra synder. Våra tankar kan inte åstadkomma detta, inte heller några gärningar. Genom att Kristus lever och är aktivt involverad i vår omvändelse kommer vi att bli räddade genom hans liv. Paulus förklarade detta "Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare. Då vi nu gjorts rättfärdiga genom hans blod skall vi av honom så mycket säkrare bli räddade från vreden. Ty om vi var Guds fiender och blev försonade med honom genom hans sons död, då skall vi, när vi nu är försonade, så mycket säkrare bli räddade genom hans sons liv" (Rom 5:8-10). Kristus som lever i oss gör det möjligt för oss att göra goda gärningar (Gal 2:20).

Nåd, gärningar och lydnad kompletterar varandra stället för att vara motsägande termer. Ordet nåd kommer från ett grekiskt ord som betyder "gåva" eller "förmån". Frälsning, eller evigt liv, är en gåva som vi får av nåd (Rom 6:23; Ef 2:8-9). Inga gärningar eller ansträngningar från vår sida kan någonsin göra oss förtjänta av evigt liv. Trots det är inte evigt liv gratis. Kristus betalade för det med sitt liv så att vi skulle kunna ta emot frälsningens gåva (Apg 20:28).

Villkor för evigt liv

Men det finns villkor. Det första är att vi omvänder oss. Omvändelsen tjänar vi ingenting på, vi förtjänar inga förmåner för att vi omvänder oss. Men omvändelsen är ett krav. Varför? Omvändelsen är ett villkor för förlåtelse (Apg 2:38). Gud kommer helt enkelt inte att förlåta dem som med vilje fortsätter att synda. Paulus skrev: "Vad innebär nu detta? Skall vi stanna kvar i synden för att huden skall bli större? Naturligtvis inte. Vi som har dött bort från synden, hur skall vi kunna leva vidare i den?" (Rom 6:1-2). Vi måste ändra vår livsstilning det är en förutsättning för att få ta emot Guds gåva, evigt liv. Detta är vad både Kristus och apostlarna undervisade. Paulus sa, "...man måste ångra sig och vända om till Gud och utföra sådana gärningar som svarar mot ånngen" (Apg

26:20). Gärningarna visar vår omvändelse till Gud, men de kommer aldrig att göra oss förtjänta av rätten till att kunna begära nådning från Gud, vi skulle aldrig kunna säga att vi förtjänar evigt liv. Gud förväntar sig att vi gör goda gärningar för att visa vår omvändelse, kärlek och tro på honom. Jakob förtydligar "tron utan gärningar är död" (Jak 2:20-26), och Paulus förklarar att Gud räddar oss av nåd genom tron, så att vi kan göra goda gärningar, trots att dessa goda gärningar inte kan göra oss förtjänta av frälsning.

"Ty av nåd är ni frästa genom tron, inte av er själva. Guds gåva är det. Det beror inte på gärningar, ingen ska kunna berömma sig. Vi är hans verk, skapade genom Kristus Jesus till att göra de goda gärningar som Gud från början har bestämt oss till" (Ef 2:8-10). Varför är det så svårt för folk att tro på och acceptera detta? Det är ju bara att gå i Kristi fotspår och följa hans exempel (1 Joh 2:6).

Syftet med goda gärningar

Vad är syftet med goda gärningar? Jesus sa, "På samma sätt skall ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er fader i himmelen" (Matt 5:16). Trots att gärningar inte gör oss förtjänta av evigt liv så prisar och ärar de Gud. Gud begär av oss att vi ärar honom genom det sätt vi lever. De som vägrar göra goda gärningar, vare sig de inser det eller inte, vanärar Gud. "De försäkrar att de känner

Gud men i sina handlingar förnekar de honom. Avskvärda är de, oförfärliga och odugliga till varje god gärning" (Tit 1:16). Tjänar vi då alls något på våra gärningar? I Uppenbarelseboken står det att de döda ska bli dömda "efter sina gärningar" (Upp 20:12). Och i Johannesevangeliet 14:2-3 säger Jesus till sina följelagare "...jag går bort för att bereda plats för er". I Guds kommande rike kommer det att finnas olika befattningar av myndighet och ledarskap som Gud kommer att ge till dem som omvänt sig (Upp 2:26, 3:21). De uppståndna heliga kommer att regera med Jesus Kristus i hans rike (Upp 20:4, 6). Genom att vi lyder Gud och låter hans ande leda oss i ett liv av goda gärningar, bygger vi en rättfärdig gudomlig karaktär som kommer att göra det möjligt för oss att regera med Kristus.

Trots att våra gärningar inte kan fräsa oss kommer de att bestämma den bejöning vi får i hans rike. Jesus förtydligade detta i liknelsen om talenterna (Matt 25:20-29). Även i Uppenbarelseboken 22:12 förklarade vår herre detta då han sa, "Se, jag kommer snart och har med mig lön att ge åt var och en efter hans gärningar". I vers 14 skriver Johannes, "Saliga de som tvättar sina kläder rena. De skall få tillgång till livets träd och få gå in i staden genom dess portar". Genom Guds nåd ges evigt liv till dem som genom sin lydnad visar sin tro på Gud.

så överväldigande att omvändelsen och övergången till Guds tankesätt verkar omöjlig. Precis så är det. Utan Guds hjälp är det omöjligt. När Jesus jämförde att komma in i Guds rike med att få igenom en kamel genom ett nålsöga, frågade lärjungarna förskräckt “Vem kan då bli räddad?” (Mark 10:23, 26). Jesus svarade, “För människor är det omöjligt, men inte för Gud. Ty för Gud är allting möjligt” (vers 27). För att vi verkligen ska kunna omvända oss, måste vi lära oss att lita på Gud mer än på oss själva. I Lukasevangeliet 18:9-14 beskrev Jesus attityden hos en utvändigt rättfärdig farisé som litade på sin egen rättfärdighet, i motsatts till attityden hos en ängertull tullindrivare som riktigt insåg sin egen andliga bristfällighet och bad Gud om hjälp med att bli rättfärdig. Jesus förklarade att Guds förtärlighet är uträckt till dem som ödmjukt vänder sig till Gud, istället för till sig själva, för att få kraft att omvända sig och ändra sitt beteende.

Sök Guds hjälp

Om du uppriktigt vill ge ditt liv till Gud, be honom då om omvändelsens gåva. Tala om för honom i bön vilka dina avsikter är. Sök hans hjälp. Lita inte på din egen förmåga att helt själv kunna se och förändra dina synder. Om du ännu inte utvecklat rutinen av regelbunden bön och tycker att det känns konstigt att be, lita på att Gud kommer att hjälpa dig. Jesus lovade, “Be, så skall ni få. Sök, så skall ni finna. Bulka, så skall dörren öppnas” (Matt 7:7). Om du uppriktigt vill följa hans bud och instruktioner från bibeln, berätta det då för honom. Nyckeln är att tro på honom. I Hebreerbrevet 11:6 står det “utan tro kan ingen finna nåd hos honom. Ty den som vill kalkas Gud måste tro att han finns och att han lönar dem som söker honom”. Ditt ansvar är att handla i tro, och sedan lita på att Gud svarar på dina böner. Detta är ett av de viktigaste stegen i ditt liv. Skjut inte upp det! Ta dig tid nu—Tala med Gud.

Låt oss nu utforska dopets betydelse.

Dop och Handpåläggning

”Men när de hade börjat tro på Filippos och hans budskap om Guds rike och Jesu Kristi namn lät de döpa sig, både män och kvinnor” (Apg 8:12).

Efter omvändelsen följer dopet, ett av Jesu Kristi grundläggande steg (Heb 6:1-2). De som vill vandra vägen till evigt liv måste förstå och ta del av två grundläggande ceremonier - dop och handpåläggning - för att ta emot den heliga anden. Det Grekiska ordet för dop är baptizo och betyder “doppa eller nedsänka”.

Det är uppenbart att den bibliska metoden för dop är nedsänkning under vatten. Dop genom nedsänkning symboliserar vår död och begravning. Att komma upp ur vattnet symboliserar en återuppståndelse till ett nytt liv med Kristus (Rom 6:3-5).

Lägg märke till hur Filippos döpte den etiopiske eunucken. De två männen hade stannat till vid en flod, “och båda två, Filippos och hovmannen, steg ner i vattnet, och Filippos döpte honom”. Efteråt hade de “stigit upp ur vattnet” (Apg 8:38-39). Vartför gick de båda ner i vattnet? Därför att Filippos därmed kunde döpa eunucken genom att helt och hållet sänka ner honom under vatten. Sedan, uppkommen ur vattnet, kunde eunucken börja ett nytt liv i Kristus.

Jesus sa till sina lärjungar, “Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döp dem i Faderns och Sonens och den heliga andens namn” (Matt 28:19). När en av Guds präster sänker ner en ny troende under vatten, förrättande den symboliska begravningen av “den gamla människan”, utför han handlingen i Jesu Kristi namn,

som hans ställföreträdare. Genom dopet får personen en ny relation med Gud.

Död och Begravning

Dopet symboliserar vår enhet med Kristus i döden. Det skildrar Kristi död likväl som vår egen symboliska död och begravning. "Vet ni då inte att alla vi som döpts in i Kristus Jesus också har blivit döpta in i hans död? Genom dopet har vi alltså dött och blivit begravda med honom...." (Rom 6:3-4).

I Guds ögon är vi "ett med honom genom att dö som han... vi vet att vår gamla mänskliga har blivit korstäst med honom för att den syndiga kroppen skall berövas sin makt, så att vi inte längre är slavar under synden" (vers 5,6).

Innan omvändelsens mirakel, var vi syndens slavar. Paulus förklarade för romarna att när vi blivit döpta in i Kristus är vi inte längre fångade av synden (Rom 6:3-4). "Vi vet att vår gamla mänskliga har blivit korstäst med honom för att den syndiga kroppen skall berövas sin makt, så att vi inte längre är slavar under synden. Ty den som är död (genom dopets symboliska död) är frikänd från synden" (Rom 6:6-7).

Vi är återlösta, friköpta från syndens slaveri genom Jesu Kristi offer (1 Pet 1:18; Upp 5:9). Nu när vi friköpts av Gud tillhör vi honom. "Gud har köpt er och priset är betalt. Ära då Gud med er kropp" (1 Kor 6:20).

Efter omvändelsen från att vara syndens slavar till att vara rättfärdighetens slavar tjänar vi inte längre synden (Rom 6:18). Vårt nya tankesätt bär omvändelsens frukter (Gal 5:22-23). I Galaterbrevet står det, "De som tillhör Kristus Jesus har korstäst sitt kött med alla dess lidelser och begär. Om vi har andligt liv, låt oss då följa en andlig väg" (Gal 5:24-25).

Uppståndelse till ett nytt liv

Dopet symboliserar inte bara vår död bort från synden, det symboliserar också vår uppståndelse till ett nytt liv i Kristus. "Vet ni då inte att alla vi som har döpts in i Kristus Jesus också har blivit döpta in i hans död? Genom dopet har vi alltså dött och blivit begravda med honom för att också vi ska leva i ett nytt liv, så som

Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet" (Rom 6:3-4). När vi blivit döpta och fått handpåläggning, ger Gud oss sin heliga ande som ett borgen för vår ultimata förvandling till ande och evigt liv (2 Kor 1:22). Dopet är den symboliska döden av den gamla människan och början av ett nytt liv som Guds hörsamma tjänare.

Paulus jämför vårt nya liv med ett byte av kläder: "Är ni döpta in i Kristus har ni också iklätt er Kristus" (Gal 3:27). Vi klarar på oss Kristus genom att byta ut felaktiga attityder, handlingar och vanor mot vad som är rätt. I Kolosserbrevet 3:12 läser vi "Som Guds utvalda, heliga och älskade skall ni alltså klä er i innerlig medkänsla, vänlighet, ödmjukhet, mildhet och tålmod". Vårt nya liv börjar på den väg som slutligen leder till evigt liv och vid uppståndelsen, när Kristus kommer tillbaka till jorden, får vi gå in i Guds rike. "Ty har vi blivit ett med honom genom att dö som han skall vi också bli förenade med honom genom att uppså som han" (Rom 6:5).

Vår uppståndelse kommer att ske i framtiden, då kommer vi att

Ska barn döpas?

I Kolosserbrevet 2:11-12 jämförs omvändelsen med omskärelse. "I honom har ni också blivit omskurna, men inte som människor gör det, utan genom att bli av med den syndiga kroppen - det är omskärelsen genom Kristus - när ni begravdes med honom i dopet. I Romarbrrevet 2:29 skrev Paulus "omskuren är den som är det i sitt hjärta". Fysisk omskärelse, det vill säga det kirurgiska borttagandet av mannens förhud visade att Abraham och hans efterföljande släktled hade ett förbund med Gud. Hjärtats omskärelse tjänar ett liknande syfte. När vi förändrar vårt

sätt att tänka och leva visar vi vår lydnad inför Gud och vårt nytestamentliga förbund med honom.

Trots att Paulus jämförde dopet med bruket att fysiskt omskära menade han inte att barn skulle döpas. Jesus välsignade små barn, men det var helt annorlunda än dop (Mark 10:13-16). Olik fysisk omskärelse vilket bäst utförs på spädbarn (1 Mos 17:12), måste dopet vänta tills vi är tillräckligt mogna att förstå omvändelsen. Allvarigt i dopet gör det helt klart till ett beslut för dem som är mogna.

förvandlas till andliga varelser (1 Kor 15:51-52). Även om vi inte kan förstå vad det innebär att förvandlas till andliga varelser, kan vi lita på Johannes ord: "Mina kära, nu är vi Guds barn, men det har ännu inte blivit uppenbart vad vi kommer att bli. Vi vet dock att när han uppenbarar sig kommer vi att bli lika honom, ty då får vi se honom sådan han är" (1 Joh 3:2).

Handpåläggning

Nästa steg på vägen mot evigt liv är mottagandet av Guds heliga ande, den får vi genom "handpåläggning" vilket beskrivs i Hebreerbrevet 6:2. I skriften kan vi se att dopet följts av en ceremoni, handpåläggningen, i vilken vi tar emot den heliga anden. I Apostlagärningarna 19:6 läser vi "Och när Paulus lade sina händer på dem kom den heliga anden över dem..."

I Apostlagärningarna 8:12 beskrivs det hur "både män och kvinnor" i Samarien förstod, omvände sig och döptes. Men den helige anden kom inte till dem förens Petrus och Johannes bad och lade sina händer på dem. "Då apostlarna i Jerusalem fick höra att Samaritanerna hade tagit emot Guds ord sände de dit Petrus och Johannes som reste ner och bad för de troende att de skulle få helig ande. Ty ännu hade Anden inte kommit över någon av dem, de var bara döpta i Herren Jesu namn. Men nu lade apostlarna sina händer på dem, och de fick helig ande" (Apg 8:14-17).

Vi ser här att den heliga anden ges till oss genom bön och handpåläggning från Guds vigda präster, som tjänar som hans ställföreträdare.

Varför behöver vi den heliga anden?

Vad har Guds ande för roll i våra liv? Själva kan vi sträva, kämpa och innerligt be om seger över våra syndiga vanor, men trots alla misslyckas. Efter dopet och handpåläggningen försätter samma ande, som ledde oss till omvändelse, att arbeta i oss ännu starkare för att hjälpa oss att komma över våra synder och misslyckanden.

På grund av att det är omöjligt för oss att genom egen kraft hålla Guds lag i dess fulla andliga mening, sa Jesus att han skulle sända den heliga anden för att leda och hjälpa oss (Joh 14:16-18). När vi gör allt som är mänskligt möjligt för att lyda Gud, ger Gud oss

genom sin heliga ande den extra hjälp som vi behöver för att lyda hans sanning, och ha ett sunt sinne som reflekterar Guds kärlek (Apg 5:32, Joh 16:13, 2 Tim 1:7).

Hans ande hjälper oss att övervinna den mänskliga naturens svagheter och själviska önskinningar (Rom 7:13-20). Den gör det möjligt för oss att ära Gud i ande och sanning (Joh 4:23-24). Den ger oss tröst i svåra stunder och låter Kristus sinnelag råda i oss (Fil 2:5). Genom anden leder och inspirerar Gud oss och gör oss till hans egna barn (Rom 8:13-14; 1 Kor 2:10-11).

Att komma över våra synder och vår själviska natur är ingenting som vi gör direkt. Det är en livslång process som ofta innebär mycket arbete. Mer än 20 år efter sin mirakulösa omvändelse, beskrev aposteln Paulus sin fortgående inre kamp att komma över åtrån efter det onda. Dessa själviska känslor var så starka att han sa att det var en annan "lag" som verkade inom honom. "Jag vet att det inte bor något gott i mig, det vill säga i min köttliga natur. Viljan finns hos mig, men inte förmågan att göra det som är gott. Det goda som jag vill, det gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag. Jag har alltså upptäckt att eftersom det onda finns hos mig så är lagen något gott för mig som vill göra det goda - i mitt inre bejakar jag ju Guds lag. Men jag ser en annan lag i mina lemmar; den ligger i strid med lagen i mitt förnuft och gör mig till fånge hos syndens lag i mina lemmar" (Rom 7:18-19, 21-23).

Men Paulus sa också att med Guds andes hjälp kan vår syndfulla natur undertryckas. "Om ni lever på det sättet kommer ni att dö, men om ni med ande dödar kroppens gärningar skall ni leva" (Rom 8:13).

En del missförstår och tror att när en person väl är döpt tar Gud över och gör allting. Det är ett missledande och farligt synsätt. Gud förväntar sig att vi ska motstå synden och sträva mot att göra hans ande till en aktiv del av våra dagliga liv. Paulus uppmanade Timotheos att "blåsa liv i den nådegåva från Gud som finns hos dig sedan jag lade mina händer på dig" (2 Tim 1:6), det visar att vi har ett personligt ansvar för vår frälsning. Timotheos var tvungen att "blåsa liv i" Guds ande—inte bara luta sig tillbaka och låta Gud ta över. Paulus sa också att vi måste arbeta på vår egen frälsning med fruktan och bätvan (Fil 2:12).

Förändringens mirakel

Guds ande som verkar inom oss hjälper oss att förändras så att vi börjar bära rätt frukt. Galaterbrevet 5:22-23 radar upp frukterna av Guds ande—bland andra kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, och självkontroll—de visar sig hos oss när vi växer andligen.

Det är viktigt att bära rättfärdighetens frukter. Det är också viktigt att vi förstår att Gud äras genom de frukterna. För filipperna uttryckte

Elddop, något för oss?

Johannes Döparen predikade att Messias skulle komma och döpa med "helig ande och eld" (Matt 3:11). En del tror att de måste genomgå detta elddop. För att förstå vad Johannes menade låt oss ta en närmare blick på detta avsnitt. I vers 8 kräver Johannes bevis på fariseernas och saddukeernas omvändelse, han använder två liknelser för att förtydliga sin ståndpunkt. Han började med att påpeka att när ett träd inte bär god frukt huggs det ner, och kastas i elden (vers 10). Jesus uppberar detta i Matteusevangeliet 7:19. Hans andra liknelse handlade om tröskat vete. När man tröskar skiljer man vetet från strån, skal och agnar. Här beskrev Johannes hur Jesus kommer att handskas med människor som inte bär någon frukt. "Han har kastsköveln i handen och skall rensa den tröskade säden och samla vetet i sin lada, men agnarna skall han

bränna i en eld som aldrig släcknar" (Matt 3:12).

Dessa båda exempel visar bibelns huvudbudskap, att Gud vill att vi ska bli lika Kristus och producera frukt! Om vi gör det lovar Kristus oss evigt liv, vilket är evangeliets budskap. De som vägrar omvända sig och förändra sitt liv kommer att bli uppslukade av eld (Mal 4:1). Angående syndiga attityder sa Jesus "Men de feiga och otrogna och skändliga, mördare, horkarlar, trollkarlar, avgudadyrkare och alla lögnare, deras plats är i sjön som brinner av eld och svavel, och det är den andra döden" (Upp 21:8). Vidare står det, "Och var och en som inte fanns uppskriven i livets bok kastades i den brinnande sjön" (Upp 20:15).

Denna sjo av eld är den andra döden, ett elddop, för de som inte omvänder sig, något som vi verkligen inte ska önska att vi får uppleva.

Paulus sin önskan att få leva i honom "inte med den rättfärdighet som lagen ger utan med den som kommer av tro på Kristus, den rättfärdighet som Gud ger åt dem som tror" (Fil 3:9). Lägg märke till att Paulus litade på att Gud skulle göra honom rättfärdig, han skrev "Gud verkar i er så att ni både i vilja och gärning förverkligar hans syfte" (Fil 2:13).

När Gud kallar oss att bli hans barn börjar han att förändra vårt tidigare stolta, själviska och olydiga sätt att leva. Han omvandlar oss, genom en förryelse eller förändring av vårt sinnelag. Paulus sa till romarna "Anpassa er inte efter denna världen, utan låt er förvandlas genom förmyseln av era tankar, så att ni kan avgöra vad som är Guds vilja: det som är gott, behagar honom och är fullkomligt" (Rom 12:2). Paulus förklarade att denna förändring inte är omedelbar. Det krävs fortgående förändringar gällande hur vi tänker och gällande vår inställning till livet som ständigt påverkar vårt sätt att leva. Vi blir till ett "levande och heligt offer som behagar Gud. Det skall vara er andliga gudstjänst" (Rom 12:1). Paulus uppmanade, "Låt det sinnelag råda hos er som också fanns hos Kristus Jesus" (Fil 2:5). Han beskrev både attityden och betendet som skulle bli synligt i den omvändes sinne: "gör då min glädje fullkomlig genom att visa enighet. Lev i samma kärlek, eniga i tanke och sinnelag, fria från självhävdelse och fåfänga. Var ödmjuka och sätt andra högre än er själva. Tänk inte bara på ert eget bästa utan också på andras" (Fil 2:2-4). När man har Kristus sinnelag blir förändringen möjlig.

Den symboliska betydelsen av dopet är djupgående. Det representerar både syndernas förlåtelse och ett nytt liv i Kristus. Det bör för evigt förändra våra liv. Dessa välsignelser kom dock till ett högt pris. Jesus Kristus offrade sitt eget liv så att vi kan vinna våra liv genom förlåtelsen av våra synder.

Syndernas förlåtelse

"Petrus svarade: Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att ni får förlåtelse för era synder..." (Apg 2:38).

Hur får vi förlåtelse och var passar dopet och Jesus Kristus in? Bibeln säger att Gud förlåter våra synder och misslag. Genom tron på Kristi offer, blir alla våra synder och den skuld vi känner borttagna. Sedan är vi alldeles rena i Guds ögon (Apg 22:16). Gud är fullkomlig och kan fullkomligen glömma. Det är skönt att veta att han inte bara förlåter våra synder utan också helt glömmer bort dem. "Jag skall förlåta dem deras orättfärdighet, och deras synder skall jag aldrig mer komma ihåg" (Heb 8:12).

David överväldigades av Guds fullkomliga nåd och förlåtelse. Han skrev, "Ty så hög som himlen välvor sig över jorden, så väldig är hans nåd över dem som fruktar honom. Så långt som öster är från väster, så långt från oss förvisar han vår synd" (Ps 103:11-12).

Genom profeten Jesaja talar Gud till oss om den förlåtelse som följer när vi ångrar oss och vänder oss till honom: "Tvätta er, rena er! Låt mig slippa se era illdåd. Sluta göra det onda och lär er göra det goda... När era synder är secharlakansröda, kan de då bli vita som snö? När de är röda som purpur, kan de då bli vita som ull? Om ni villigt

lyder mig skall ni få njuta det goda i landet" (Jes 1:16-19).

Paulus sa att de orättfärdiga inte kommer att ärvva Guds rike (1 Kor 6:9). Sedan förklarade han hur vi har renats och försönats med Gud: "Så har somliga av er levt, men ni har låtit tvätta er rena, ni har helgats och gjorts rättfärdiga genom herren Jesu Kristi namn och genom vår Guds ande" (1 Kor 6:11). Jesus Kristus renar kyrkan "genom reningsbadet i vatten och genom dopordet" (Ef 5:26).

Renandet från våra samlade smutsiga synder symboliseras av dopet. Innan Paulus var döpt sa Ananias till honom, "Tvätta inte! Åkalla hans namn och låt dig genast döpas och tvättas ren från dina synder" (Apg 22:16). Genom att vi sänker ner hela vår kropp under vatten är vi symboliskt fullkomligt rena.

Vattnet är bara en symbol. I själva verket är det Jesu Kristi blod som renar oss och försönar oss med Gud. Utan hans offer kan våra synder inte tvättas bort.

Vi får lämna skulden bakom oss

Som tur är skriver inte Gud ner våra goda respektive onda gärningar. När vi bekänner och ångrar våra synder samt ber om Guds förlåtelse, tvättas synderna bort. "Om vi bekänner våra synder är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet" (1 Joh 1:9). Vare sig med goda gärningar eller fysiska ansträngningar kan vi någonsin återbetala Gud att han förlåter och tar bort vår skuld.

Det är normalt att vi känner skuld när vi syndar, och smärtan från tidigare misslag hänger ofta kvar. Men skulden behöver inte stanna kvar likt en tyngande ryggskäck som trycker ner oss. Skuld kan föda onödiga känslor av mindervärdeskomplex och bitterhet. Efter att vi har ångrat oss förlåter Gud all vår synd, och det finns inte längre någon anledning till att känna skuld, såvida vi inte syndar igen. Då borde vi genast ångra oss, be Gud om förlåtelse, och lägga skulden bakom oss. Gud som är evigt nådefull, använder Kristi offer till att täcka över och ta bort vår synd.

Säkra på Guds förlåtelse uppmannas vi att "träda fram inför Gud med uppriktigt hjärta och i full trosvisshet, med ett hjärta som renats och inte vet av någon synd och med en kropp som badats i klart

vatten” (Heb 10:22). Ett rent samvete är en av de mest fantastiska gåvor som Gud ger sina barn.

Kung David var en man efter Guds hjärta (Apg 13:22). Han var inte perfekt, men han kämpade för att hindra synden från att skilja honom från Gud. I Psaltaren 139:23-24 bad David, ”Rannsaka mig, Gud, och känn mina tankar, pröva mig och känn min oro, se om min väg för bort från dig, och led mig på den eviga vägen”. Han bad också: ”Vänd bort din blick från mina synder, stryk ut all min skuld. Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta, ge mig ett nytt och stadigt sinne” (Ps 51:11-12).

Hur förlåts synden?

Synd är överträdelse av Guds heliga lag (1 Joh 3:4). Straffet som vi alla förtjänar för våra synder är döden (Rom 6:23). Denna orsak och verkans effekt, är absolut och automatisk. Dödsstraff måste avjätas. Vi kan inte kasta oss ut från ett tio vånings hus i ett försök att byta tyngdlagen utan att ta konsekvenserna för vår handling. På samma sätt måste vi betala med döden när vi bryter mot Guds andliga lag. Förlåtelsen innebär inte att straffet för vår synd tas bort, istället är det en överföring av straffet från oss till någon som är kapabel att acceptera och ta på sig straffet i vårt ställe. Frågan är, venter du på sig straffet?

Eftersom alla har syndat hänger dödsstraffet över oss alla. Gud visste att en frälsare behövdes, en som kunde dö för världens synder. Petrus sa: ”Ni vet att det inte var med förgängliga ting, silver eller guld, som ni fritköptes från det meningslösa liv som ni övertagit från era fäder. Nej, det var med blodet från ett lamn utan fel eller fläck, Kristi dyrbara blod. Han var utsedd redan före världens skapelse men trädde fram först nu vid tidens slut, för er skull som tror” (1 Pet 1:18-20).

Aposteln Johannes talade om Guds stora kärlek till oss och om Jesu Kristi offer som betalar straffet för våra synder och möjliggör förlåtelse. ”Han är det offer som sonar våra synder och inte bara våra utan hela världens” (1 Joh 2:2); ”Så uppenbarades Guds kärlek hos oss: han sände sin ende son till världen för att vi skulle få liv genom honom. Detta är kärleken: inte att vi har älskat Gud utan att

han har älskat oss och sänt sin son som försoningsoffer för våra synder” (1 Joh 4:9-10).

Eftersom han utgjorde ett perfekt exempel, och som Guds son levde ett liv utan synd, blev Jesus Kristus det perfekta offret för mänsklighetens synder.

Fullkomlig kärlek och fullkomligt offer

Denna sanning är ofattbar, ”Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv” (Joh 3:16). Än mer fantastiskt är att Gud älskade oss medan vi ännu var syndare; vi var fortfarande under dödsstraffet när han kallade oss till omvändelse (Rom 5:8).

Jesus Kristus har en djup och brinnande önskan att hjälpa mänskligheten till att dela evigheten med honom (Matt 23:37). Paulus sa ”Låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkommare. För att vinna den glädje som väntade honom utbrändade han korsat utan att bry sig om skammen och sitter nu till höger om Guds tron” (Heb 12:2).

Det var en fruktansvärd upplevelse att bli piskad och korsfäst, en extrem och brutal form av tortyr och avrättning. Jesaja 52:14 förutsa om Kristus ”så vanställd var hans yttre, så föga mänskligt hans utseende”. Psaltaren 22:1-20 beskriver några av de tankar och känslor av smärta och ångest som Jesus utstod när han förråddes och dödades. Trots det hade han den andliga förmågan att se bortom sitt eget lidande, till glädjen av att få tillbringa evigheten med andra som skulle välja vägen till evigt liv (Heb 12:2).

Han tog villigt på sig förbannelsen, dödsstraffet som var menat för oss, ”genom att för vår skull ta förbannelsen på sig, som det står skrivet: ”Förbannad är var och en som hängs upp på en träpåle”” (Gal 3:13).

Jesu Kristi offer är så fullkomligt att ingen synd som någonsin gjorts är för stor eller för liten för Gud att förlåta (Ps 103:3). Paulus kallade sig själv den störste bland syndare, trots det blev han efter sin omvändelse kraftfullt använd av Gud (1 Tim 1:15). Genom hela Psaltaren prisade Kung David Guds nåd. Han såg Guds nåd som något evigt som fyller jorden (Ps 119:64).

Ett sådant exempel inspirerar till ett stort hopp. Oberoende av vår bakgrund och våra tidigare misstag, lovar Gud oss fullkomlig förlåtelse efter sann omvändelse och dop.

Mänskligt påfödda läror om psykologi, kan få oss att må bra och förbättra vår självbild. Men ingen av dessa mänskliga ansträngningar kan förlåta synden och fullkomligen ta bort det andliga straffet som hör samman med den. Bara Kristi offer kan på ett bestående sätt rena och förlåta oss.

Att begrava det förgångna

Precis så som Gud glömmer bort våra gamla synder, så ska vi också glömma dem. Eftersom våra gamla synder är begrävda, symboliserat av dopet, ska vi inte gå och gräva upp dem igen. Om vi tänker på den involverade symboliken skulle det jämföras med gravplundring. Gud är inte en gravplundrare och han vill inte att vi ska vara det.

När gravplundringen tar sig uttryck i en fortsatt gränelse över gamla synder, kan det verka vara en del av omvändelsen. Men Gud vill ha omvändelse, inte botgöring. Gud vill inte få våra gamla synder kastade i ansiktet genom att vi håller fast vid dem. Han förväntar sig att vi lutar på honom och på hans vilja att helt förlåta och glömma.

Vi måste lära från våra misstag, men när vi väl har gjort det måste vi lämna dem, begrava i det förgångna. Vi ska "leva i ett nytt liv" (Rom 6:4). En person som gör detta, blir inför Gud en ny människa, fullkomligen förlåten, som om han eller hon aldrig syndat.

Det är viktigt att vi ser oss själva på detta sätt. Vi måste fokusera på framtiden. Paulus förklarade detta i Filipperbrevet 3:13-14 "... ett är säkert: jag glömmer det som ligger bakom mig och sträcker mig mot det som ligger framför mig och löper mot målet för att vinna det pris där uppe som Gud har kallat oss till genom Jesus Kristus". När Kristus kommer tillbaka ska han ta med sig vår lön (Upp 22:12).

Nu när vi sett hur förlåtelsen är möjlig genom Jesus Kristi fullkomliga offer måste vi lära oss hur vi kan hålla rätt kurs. I nästa kapitel kommer vi att få veta hur vi kan hålla oss på vägen som leder till evigt liv.

Att hålla rätt kurs

"Ångra er därför och vänd om, så att era synder blir utplånade. Då skall den tid komma från Herren då vi får vila ut..." (Apg 3:19-20).

Dopet och de steg vi måste ta i samband med det, är bara början på vägen till evigt liv. Innan vi kommer fram till vårt ultimata mål, har vi milslånga vägar att vandra. I detta kapitel ska vi ta oss en titt på några aspekter av vår resa uppenbarade genom vår vägkarta bibeln. Kom ihåg att vi färdas på en smal väg (Matt 7:14). En full förståelse för mening och riktning kan hjälpa oss att hålla kursen.

När vi svarar på Guds kallelse genom omvändelse och dop väntar oss många välsignelser och möjligheter. Våra sinnelag kommer att förändras. Vi kommer att växa i vishet, kunskap och förståelse (Ord 2:1-11). Vi kommer att lära oss att tänka och handla som Gud tänker och handlar.

Prövningar ska komma och offer kommer att krävas (Matt 10:35-39). Dessa prövningar kommer att hjälpa oss att bygga upp en rättfärdig karaktär. Jesus halvbror Jakob sa: "Skatta er lyckliga, mina bröder, när ni utsätts för prövningar av olika slag. Ni vet ju att om er tro består provet ger den uthållighet. Men uthållighet måste visa sig i fullkomliga gärningar, så att ni blir fullkomliga och hela, utan någon brist" (Jak 1:2-4).

Jesus Kristus sa åt oss att "räkna ut vad det kostar" att färdas på denna väg: "Om någon av er vill bygga ett torn, sätter han sig då inte

Döpta in i en andlig kropp

Man döps inte in i ett kyrkosamfund. Istället blir man en del av Kristi kropp (1 Kor 12:27; Ef 2:19-22). "Med en och samma Ande har vi alla döpts att höra till en och samma kropp, vare sig vi är judar eller greker, slavar eller fria, och alla har vi fått en och samma Ande att dricka" (1 Kor 12:13).

Kroppen heter Guds församling (Apg 20:28). Medlemskap i kyrkan får man av Gud, efter sann omvändelse och dop, det bestäms inte av män eller mänskliga organisationer. Det grekiska ordet för kyrka är "ekklesia", och betyder "de som kallats ut". Gud kallar de han väljer ut ur detta samhälle, till att bli en del av hans andliga kyrka. Jesus sa att hans lärjungar och efterföljare måste undervisas (Matt 28:19-20).

Paulus sa "Så gjorde han några till apostlar, andra till profeter, till förkunnare eller till herdar och lärare. De skall göra de heliga mer fullkomliga och därigenom utföra sin tjänst och bygga upp Kristi kropp, tills vi alla kommer fram till enheten i tron och kunskapen om Guds son, blir fullvuxna och när en mognad som svarar mot Kristi fullhet" (Ef 4:11-13).

Här kan vi se att kyrkan, Kristi kropp, har en uppgift och ett

ansvar att hjälpa kristna, att växa andligen, vilket gör det nödvändigt att vi arbetar tillsammans, ledda av Guds kallade och trogna präster. Gud manar oss att sträva mot enhet och inse det behov vi har av varandra (1 Kor 12:12-25; Ef 4:1-3).

För att kunna stanna kvar på vägen till evigt liv, är det viktigt att hitta en kyrka, eller en grupp av kallade troende, i vilken vi kan lära oss en sund lära och umgås med människor med samma sinne.

I Hebreerbrevet 10:24-25 står det "Låt oss ge akt på varandra och sporra varandra till kärlek och goda gärningar, och låt oss inte försumma våra sammankomster, som några brukar göra, utan uppmuntra varandra, och detta så mycket mer som ni ser att dagen närmar sig".

Vi i Guds Enade Kyrka förstår hur nödvändigt det är att ge Guds folk tillfällen att samlas och ta emot bibliska instruktioner. Att regelbundet mötas med Guds folk, kommer att vara en viktig hjälp för din andliga växt. Information om var du kan hitta din närmsta församling av Guds Enade Kyrka, hittar du i slutet på denna bok. Besökare är alltid välkomna.

ner och räknar ut vad det kostar, för att se om han har råd med bygget? Annars kan det hända att de som ser att han har lagt grunden men inte kan bygga färdigt börjar göra narr av honom och säger: 'Den där, han satte i gång ett bygge men kunde inte få det färdigt'" (Luk 14:28-30). När Jesus talade med en potential anhängare som ville följa honom på vissa villkor, sa han "Den som ser sig om när han har satt sin hand till plogen, han passar inte för Guds rike" (Luk 9:62). Jesus förväntar sig att hans efterföljare slutför vad de har påbörjat.

Precis som ett litet barn som lär sig att gå kan vi vara lite vingliga till att börja med, vi snubblar i detta nya sätta att leva. Frestelserna och prövningarna vi möter kommer ibland att få oss att vackla och falla. Men kom ihåg att Gud och Jesus Kristus är där för att trösta och hjälpa oss med vart steg på vägen. Vår uppgift är att fortsätta försöka att bli mogna kristna. Paulus sa: "Och den som lever på mjölk är ett spädbarn och kan inte fatta en undervisning om rättfärdighet. Den fasta födan är till för vuxna, för dem som träget har övat upp sina sinnen till att skilja mellan gott och ont" (Heb 5:13-14).

Vår prioritet måste alltid vara att leva efter Guds vilja. "Sök först hans rike och hans rättfärdighet" (Matt 6:33). Nycklar som kan hjälpa oss att leva efter Guds väg är regelbunden bön och studier av Guds ord. Som redan nämnts i denna bok, kan sammankomster med andra troende vara otroligt uppmuntrande när vi lever vårt nya liv tillägnat Gud. Jesus sa: "Inte alla som säger 'Herre, herre' till mig skall komma in i himmelriket, utan bara de som gör min himmelske faders vilja" (Matt 7:21).

Eftersom vi har en fri vilja måste vi välja vad vi ska göra, men Kristus förväntar sig att vi gör vår del för att förbli honom trogna. Som tidigare förklarats, måste vi producera frukt i våra liv, frukt som glädder Gud.

Slutet på vägen: Guds rike

Låt oss nu uppmärksamma några saker om Guds kommande rike och det eviga livet, slutet på vår andliga resa. Vi måste komma ihåg att den centrala punkten i det evangelium som Jesus Kristus predikade är Guds rike. I Markusevangeliet 1:14-15 läser vi, "När

Johannes hade blivit fångslad kom Jesus till Galileen och förkunnade Guds budskap och sade: "Tiden är inne, Guds rike är nära. Omvänd er och tro på budskapet". När Jesus för en kort tid kom tillbaka till jorden, efter sin uppståndelse, fortsatte han att tala med sina apostlar om Guds rike (Apg 1:3).

Jesus Kristus kommer att återvända till jorden och sätta upp Guds rike. "Den sjunde ängeln blåste i sin basun. Då hördes starka röster i himlen som sade: 'Herraväldet över världen tillhör nu vår Herre och hans smorde, och han skall nu vara konung i evigheters evighet'" (Upp 11:15). Guds rike kommer att vara ett verkligt rike som kommer att styra över jorden och ersätta alla mänskliga regeringar och styren. "Under dessa kungars tid skall himlens Gud låta ett rike uppstå som aldrig någonsin skall gå under. Inget annat folk skall få makten över detta rike. Det skall krossa och tillintetgöra alla de andra rikena, men självt skall det bestå för evigt" (Dan 2:44).

De tidiga kristna fokuserade sina blickar på Guds framtida rike. Paulus sa, "Ja, Herren skall rädda mig från allt ont och hjälpa mig in i sitt himmelska rike..." (2 Tim 4:18). Och Apostlagärningarna 8:12 förklarar hur detta var en stor anledning för folk att tro på Guds sanning och välja att bli döpta: "Men när de hade böjrat tro på Filippos och hans budskap om Guds rike och Jesu Kristi namn lät de döpa sig, både män och kvinnor." Också vi borde "tro på budskapet" (Mark 1:15).

Vi kommer att ärva allting

Om vi genom våra liv förblir Gud trogna kommer vi att tillsammans med Kristus dela rollen som kungar och präster i hans kommande rike (Upp 1:6). Vi kan se fram emot att bli andliga varelser och att få evigt liv (1 Thess 4:14-17; 1 Kor 15:50-54). Som Guds uppståndna barn kommer vi att ärva allting från honom (Matt 5:5; Upp 21:1-7; Heb 2:6-8).

Trots att det alltid finns en chans i detta livet att vi förnekar Gud och förlorar vår frälsning, talar Gud om frälsningen, som om den vore säker. För dem som är villiga att ge sina liv till honom, erbjuder Gud denna underbara framtid, "I honom har också ni, sedan ni hört det sanna ordet, evangeliet om er frälsning—i honom har också ni, sedan

ni kommit till tro, fått den utlovade heliga anden som ett sigill. Den är borgen för vårt arv, att Guds folk skall bli friköpt och Gud få pris och ära." (Ef 1:13-14). Så länge vi aktivt söker Guds vilja, och låter hans heliga ande verka i våra liv, är vår slutliga frälsning garanterad.

Ja, Gud lovar att hjälpa oss med varje steg, genom varje krokighet på vägen, om vi omvänder oss och tror på honom så att våra synder blir förlättna, och sedan döps och ser till honom och hans kommande rike.

Vad händer nu?

Nu när du vet vad du ska göra, kommer du att agera, eller kommer du att låta denna värdefulla kallelse från Gud gå dig förbi? Genom profeten Jesaja ger Gud oss en inbjudan och ett löfte: "Sök Herren medan han låter sig finnas, åkalla honom medan han är nära. Må den gudlöse överge sin väg, den ondskefulle sina planer. Må han vända om till Herren, så skall han förbarna sig över honom, vända om till vår Gud, som alltid vill förlåta" (Jes 55:6-7).

Paulus skriver "Men vi måste alltid tacka Gud för er, bröder som Herren älskar. Ty Gud har utsett er att vara de första som skall räddas genom att ni har helgats i er ande och tror på sanningen. Till detta har Gud kallat er med vårt evangelium, för att ni skall vinna vår herre Jesu Kristi härlighet. Stå alltså fasta, bröder, och håll er till de läror som vi har fört vidare till er, muntligen eller i brev" (2 Thess 2:13-15).

Om Gud kallar dig, kommer du att svara?

Aposteln Petrus skrev, "Gör i stället allt ni kan, bröder, för att befästa er ställning som kallade och utvalda. Gör ni det kommer ni aldrig på fall, ty då skall ni få fritt och öppet tillträde till vår herre och frälsare Jesu Kristi eviga rike" (2 Pet 1:10-11).

Detta är den enda vägen till ett evigt liv.

WORLDWIDE MAILING ADDRESSES

NORTH, SOUTH AND CENTRAL AMERICA

United States: United Church of God

P.O. Box 541027, Cincinnati, OH 45254-1027

Phone: (513) 576-9796 Fax: (513) 576-9795

Web site address: www.gmnmagazine.org

E-mail: info@ucg.org

Canada: United Church of God—Canada

Box 144, Station D, Etobicoke, ON M9A 4X1, Canada

Phone: (905) 876-9966 (800) 338-7779

Fax: (905) 876-0569

Web site address: www.ucg.ca

Caribbean: United Church of God

P.O. Box N8873, Nassau, Bahamas

Phone: (242) 324-3169 Fax: (242) 364-5566

Martinique: Église de Dieu Unie—France

127 rue Amélot, 75011 Paris, France

Spanish-speaking areas: Iglesia de Dios Unida

P.O. Box 541027, Cincinnati, OH 45254-1027, U.S.A.

Phone: (513) 576-9796 Fax: (513) 576-9795

E-mail: info@ucg.org

EUROPE

British Isles: United Church of God

P.O. Box 705, Watford, Herts, WD19 6FZ, England

Phone: (020) 8386-8467 Fax: (020) 8386-1999

Web site: www.goodnews.org.uk

France: Église de Dieu Unie—France

127 rue Amélot, 75011 Paris, France

Germany: Vereinigte Kirche Gottes/Gute Nachrichten

Postfach 30 15 09, D-53195 Bonn, Germany

Phone: (0228) 9454636 Fax: (0228) 9454637

Italy: La Buona Notizia, Chiesa di Dio Unita

Casella Postale 187, 24121 Bergamo Centro, Italy

Phone and Fax: (+39) 035-4523573

Web site: www.labunanonitizia.org

E-mail: info@labunanonitizia.org

Netherlands: P.O. Box 93, 2800 AB Gouda,

Netherlands

Scandinavia: Guds Ernade Kyrka

P.O. Box 3535, 111 74 Stockholm, Sweden

Phone: +44 20 8386-8467

Fax: 0046 0142 10340

E-mail: sverige@ucg.org

AFRICA

East Africa—Kenya, Tanzania and Uganda:

United Church of God—Kenya

P.O. Box 75261, Nairobi 00200, Kenya

Web site: www.ucgeastfrica.org

Författare: David Treybig *Medverkande skrivare och redigerare:* Gail Allwine, Scott Ashley, John Bald, Roger Foster, Bruce Gore, Rod Hall, Allen Hirst, Paul Kieffer, Rod McQueen, Tim Morgan, Brian Orchard, Richard Thompson, Leon Walker, Donald Ward, Lyle Welby, Glen White, Dean Wilson
Cover: © 1996 PhotoDisc, Inc.

E-mail: kenya@ucg.org

Ghana: P.O. Box 3805, Kumasi, Ghana

E-mail: ghana@ucg.org

Malawi: P.O. Box 32257, Chichiri, Blantyre 3, Malawi

Phone: (02) 226076, E-mail: malawi@ucg.org

Mauritius: P.O. Box 53, Quatre Bornes, Mauritius

Nigeria: United Church of God—West Africa

P.O. Box 1715, Yaba, Lagos, Nigeria

Phone: 234-1-791 8009, E-mail: nigeria@ucg.org

South Africa, Botswana, Lesotho, Namibia and Swaziland: United Church of God—Southern Africa

P.O. Box 2209, Beacon Bay, East London 5205,

South Africa

Phone and Fax: 043 748-1694

E-mail: rsa@ucg.org

Zambia: P.O. Box 23076, Kitwe, Zambia

Phone: (02) 226076

E-mail: zambia@ucg.org

Zimbabwe: United Church of God—Zimbabwe

P.O. Box 928, Causeway, Harare, Zimbabwe

Phone: 01 1716273

E-mail: zimbabwe@ucg.org

PACIFIC REGION

Australia: United Church of God—Australia

GPO Box 535, Brisbane, Qld 4001, Australia

Phone: 07 55 202 111, Free call: 1800 356 202

Fax: 07 55 202 122

Web site: www.ucg.org.au

E-mail: info@ucg.org.au

Fiji: United Church of God

P.O. Box 11081, Laucala Beach Estate, Suva, Fiji

New Zealand: United Church of God

P.O. Box 22, Auckland 1015, New Zealand

Phone Toll Free: 0508-463-763

Philippines: P.O. Box 81840, DCCPO

8000 Davao City, Philippines

Phone and Fax: +63 82 241-0150

Celltext: +63 918-904-4444

Web site: www.ucg.org.ph

Tonga: United Church of God—Tonga

P.O. Box 127, Nuku'alofa, Tonga

ALL AREAS AND NATIONS NOT LISTED

United Church of God

P.O. Box 541027

Cincinnati, OH 45254-1027, U.S.A.

Phone: (513) 576-9796 Fax (513) 576-9795

E-mail: info@ucg.org

